

Lütfi Ercin

(Tırnova, 1902 - İstanbul, 1970)

Tırnova'da doğdu. İlk ve ortaöğrenimini Tırnova'da tamamladı. Balkan Savaşı'ndan sonra ailesiyle Türkiye'ye göçetti. Öğrenimini Türkiye'nin birkaç şehrinde sürdürdü. Yüksek Öğretmen Okulu'ndan mezun oldu. Lise öğretmenliği, bir süre de müfettişlik yaptı. 1970 tarihinde İstanbul'da vefat etti.

Şiirlerinin çoğu çocuk şiirleridir. Bunları, çocukların anlayacağı bir dille ve hece vezniyle yazdı. Şiirlerinde esas konu Bulgaristan, burada geçirdiği çocukluk yıllarından kalan hatıraları ve Bulgaristan Türkleri oluşturmaktadır.

KARADENİZ

(*Mehmet Çavuş, Antoloji, 1988, sf. 116-117*)

Dalgaların kabardıkça
Sen dünyada anıldıkça,
Hür yurduma katıldıkça
Sen bizimsin Karadeniz
Avunuruz seninle biz..

Akın akm dalgan gelir
Akkerman'dan haber verir,
Düşman senden çok irkilir
Tarih kokan Karadeniz
Dalganda var Tuna'dan iz.

Bir ucunda Doğu ile
Diğerinde Tuna yeli, Eser
durur deli deli Uğultuyla
enginlerden Sesin gelir
derinlerden.

Bazen birden durulursun
Türk'e hemen vunulursun,
Bunun için gururlusun,
Hülyalısın Karadeniz Sana
âşık olan biziz.

GÜZEL TUNA

(*Mehmet Çavuş, Antoloji, 1988, sf. 115-116*)

Güzel Tuna, mavi Tuna
Gözleri hep nemli Tuna,
Bizden uzak yaşamının
Hicranıyla yaşlı Tuna..

"Uzun kavak yeşillendi
Derdim yine tazelandı" Bu
türkünü hem dinledim
Hasretinle ben inledim.

Mevsimlerin en güzeli
Şimdi bahar sardı seni,
Bülbüllerin şakıdıkça
Ruhum arar, sorar seni.

Nazlı, güzel, şirin Tuna
Dört mevsimi renkli Tuna
Ayrılığın acısıyla Talihine
küsen Tuna

Tam beş asır biz seninle
Kaderinle, gür sesinle, Neşe
içtik sularından Güzel Tuna
boylarından

Hicran dolu duygularla
Çağıldayan o sularla, Sen
ayrıldın bizden Tuna Attın
bizi tuntan tuna!

